

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113212949
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113212949.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa V. Z., nar. XX. X. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov, matky J. Z., nar. XX. X. XXXX, bytom J., O. X/XX a otca V. Z., nar. XX. X. XXXX, bytom J., I. XXXX/X, zastúpenej Mgr. Branislavom Samcom, advokátom so sídlom v J., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, o návrhu matky na doplatenie výživného a na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, na odvolanie rodičov proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 9P/132/2013-771 zo dňa 5. 9. 2014, takto

rozhodol:

Odvolanie otca **o d m i e t a**.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh otca na zníženie výživného vo zvyšnej časti zamietol a zamietol návrh matky na doplatenie výživného pre maloletého, **p o t v r d z u j e**.

V ostatnej časti rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd znížil vyživovaciu povinnosť otca V. Z., nar. XX. X. XXXX pre maloletého V. Z., nar. XX. X. XXXX zo sumy 105,- eur mesačne na sumu 90,- eur mesačne, s účinnosťou od 19. 7. 2012. Znížené výživné uložil otcovi platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti vo zvyšnej časti zamietol. Zamietol návrh matky na zvýšenie výživného, na doplatenie výživného, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 28. 6. 2012 č.k. 37P/81/2010-590 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 10. 2012 č.k. 8CoP/87/2012-632 v časti zvýšeného výživného pre maloletého V. Z..

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že 8. 4. 2013 bola otcovi priznaná čiastočná invalidita, miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola u neho stanovená na 50 %, bol mu priznaný invalidný dôchodok vo výške 109,40 eur. Od 9. 7. 2014 bol jeho dôchodok zvýšený na sumu 113,90 eur, 10. 10. 2011 utrpel úraz obidvoch nôh a odvtedy bol do časti apríla 2013 práceneschopný, bral nemocenské asi vo výške 100,- eur, pretože predtým pracoval iba na základe dohody o pracovnej činnosti. Od 8. 4. 2013 do konca júna 2013 pracoval na dohodu o pracovnej činnosti, jeho príjem za apríl 2013 bol približne 63,- eur, za mesiac máj 2013 178,- eur a za jún 2013 337,- eur. Od júla 2013 až do súčasnosti je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Po úraze nôh má zdravotné problémy, užíva bežné lieky od bolesti - ibalgin, aulin. Z týchto liekov ho bolí hlava, takže má problémy sa zamestnať. Pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť na syna, ktorý sa narodil 17. 12. 2008. Býva s rodičmi v ich dome, je nemajetný, rodičom na bývanie neprispieva. Od apríla 2013 platí výživné na maloleté dieťa vo výške 50,- eur, na druhého syna platí 50,- eur pravidelne. Bolo preukázané, že na základe návrhu matky na výkon exekúcie exekútor vymohol od otca sumu zameškaného výživného 760,40 eur, potom ako mu bol odobratý vodičský preukaz. Matka s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila, naopak žiadala výživné zvýšiť na 180,- eur mesačne od podania návrhu. Uviedla, že v roku

2012 pracovala na dohodu, v roku 2013 pracovala do apríla 2013, mesačný čistý príjem bol asi 50,- eur, niekedy pracovala 4 hodiny do týždňa, niekedy 10 hodín, hodinová mzda vychádzala asi na 1,80 eur. Od mája do júna nepracovala. Od júna začala pracovať na dohodu do novembra 2013 s priemerným zárobkom mesačne 20,- eur. Od decembra doteraz pracuje na dohodu, jej priemerný mesačný príjem je asi 30,- eur. V roku 2012 až doteraz bola evidovaná na úrade práce. Od poslednej úpravy výživného sa zmenilo to, že od mesiaca máj 2013 nemá pravidelný príjem 30,- eur, poberá hmotné dávky vo výške 160,- - 170,- eur mesačne, iný príjem nemá. Požičiava si finančné prostriedky od rodiny. Maloletý od septembra je žiakom 5. triedy základnej školy, nemá záujmovú činnosť, s ktorou by boli spojené výdavky, pretože nie sú na to financie. Za telefón mu platí 15,- eur mesačne, zdravotný stav má dobrý. Zároveň vyčíslila výdavky, ktoré má spojené s bývaním, zabezpečením hygienických potrieb, starostlivosťou o maloletého. Na základe takto zistených skutočností potom okresný súd znížil vyživovaciu povinnosť otca od 19. 7. 2012 na sumu 90,- eur mesačne, vo zvyšnej časti návrh otca zamietol. Zároveň zamietol návrh matky na zvýšenie výživného a na doplatenie zameškaného výživného.

Proti rozsudku okresného súdu doručil odvolanie otec maloletého prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Vytýkal okresnému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania bolo dostatočne preukázané, že na strane otca došlo k zásadnej zmene pomerov na základe invalidity priznanej v dôsledku choroby s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 50 %. Otcov príjem pozostáva výlučne z invalidného dôchodku vo výške 113,90 eur mesačne, je nemajetný, bytové potreby má zabezpečené tak, že býva v spoločnej domácnosti s rodičmi. Okrem vyživovacej povinnosti na maloletého V. mu pribudla vyživovacia povinnosť i na maloletého L.. Na tohto platí pravidelne sumu 50,- eur mesačne. Uviedol, že pokiaľ by chcel platiť znížené výživné, určené rozsudkom okresného súdu, musel by byť jeho príjem vyšší o 26,10 eur, t.j. na úrovni 140,- eur a nie na úrovni 113,90 eur, tak ako v súčasnosti poberá. Uviedol, že nie je z rozhodnutia okresného súdu zrejmé, ako dospel k sume 90,- eur mesačne, keď je evidentné, že zo svojho príjmu nie je schopný takúto sumu reálne plniť. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov konania, ktoré vyčíslil a zároveň žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že vyživovaciu povinnosť zníži na maloletého V. zo sumy 105,- eur mesačne na 50,- eur mesačne s účinnosťou od 19. 7. 2012.

Matka v podanom odvolaní uviedla, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Poukázala na to, že otec návrh na zníženie výživného podal dňa 22. 4. 2013, ale v rozsudku okresného súdu sa píše, že znižuje vyživovaciu povinnosť s účinnosťou od 19. 7. 2012. Uviedla, že z rozhodnutia okresného súdu nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel k takémuto dátumu, naviac, pokiaľ bolo posledným rozhodnutím z októbra 2012 výživné na maloletého zvýšené. Uviedla, že od posledného rozhodnutia z októbra 2012 sa životná úroveň otca nezhoršila, tak ako to uvádza. V tomto období mu bolo výživné zvýšené, a to ešte ani nepracoval. Naďalej používa motorové vozidlo, na tomto vozidle mu bol v rámci exekúcie odobratý vodičský preukaz. Po jeho odobratí ihneď vyplatil exekútorovi výživné vo výške 1 000,- eur, z ktorých bolo na výživu maloletého uhradených 760,40 eur. Za nepochopiteľné považovala, že pokiaľ otec nemôže pracovať pre bolesti hlavy, načo potrebuje vodičský preukaz, pričom zastala presvedčenie, že naďalej robí šoféra z povolania a pokiaľ užíva iba ibalgin, tak nemôže mať žiadne bolesti a svoju prácu môže vykonávať nepretržite. Uviedla, že sama sa nachádza v zúfalej finančnej situácii, jej výdavky sú oveľa vyššie ako príjmy, so všetkým jej pomáhajú rodičia a bratia. Maloletý nemá ani bicykel, nemôže navštevovať žiaden krúžok, lebo sa otec o maloletého vôbec nezaujíma. Sama sa snaží nájsť si zamestnanie, ale v tejto dobe je to veľmi ťažké. Poukazovala tiež na to, že kolízna opatrovníčka navrhovala výživné zvýšiť. Potreby maloletého neustále rastú, potrebuje oveľa viac. Dala do pozornosti, že poberá len náhradné výživné a celú sumu zameškaného výživného, ktorú jej otec maloletého vyplatil 760,40 eur musí úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vrátiť do jedného centa, nevie ako ďalej, preto žiadala, aby bol rozsudok okresného súdu v časti výživného zmenený tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého V. aspoň sumou 120,- eur mesačne, tak ako to doporučila kolízna opatrovníčka od 20. 5. 2013.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 2, písm. a/ O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozhodol spôsobom, uvedeným vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Skôr, ako pristúpil k preskúmaniu rozhodnutia okresného súdu na podklade odvolania podaného zo strany otca, skúmal, či toto odvolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, či smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, či spĺňalo všetky náležitosti predpísané zákonom a či prípadne napadnuté rozhodnutie nezaniklo inak.

Preskúmaním obsahu spisu považoval odvolací súd za preukázané, že splnomocnený zástupca otca rozsudok okresného súdu do vlastných rúk prevzal 2. 10. 2014.

V zmysle ust. § 57 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti, určujúcej začiatok lehoty, 15-dňová odvolacia lehota mu začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. 3. 10. 2014. Uplynula mu dňom 17. 10. 2014 (v piatok). Z prezenčnej pečiatky Okresného súdu Žilina bolo jednoznačne preukázané, že odvolanie otec Okresnému súdu Žilina osobne podal 20. 10. 2014, teda po márnom uplynutí odvolacej lehoty. V nadväznosti na uvedené potom odvolaciemu súdu neostávalo, než odvolanie otca ako podané oneskorene, podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietnuť.

Na podklade odvolania matky odvolací súd preskúmal rozsudok okresného súdu a dospel k záveru, že okresný súd síce vykonal dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, avšak k nesprávnemu rozhodnutiu, nakoľko vec nesprávne právne posúdil.

V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že okresný súd znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého V. od 19. 7. 2012, pričom sám uviedol, že tým zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 28. 6. 2012 č.k. 37P/81/2010-590 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 10. 2012 č.k. 8CoP/87/2012-632. Okresný súd tak neprípustne reparaoval, resp. zasiahol do právoplatného rozhodnutia súdu o výške výživného na maloletého V., keď o zvýšení výživného bolo rozhodnuté rozsudkom okresného súdu v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline 30. 10. 2012, ale napriek tomu výživné znížil so spätnou účinnosťou od 19. 7. 2012. Naviac, ani z rozhodnutia okresného súdu, ani zo skutkového stavu, zisteného okresným súdom nebolo ustálené, na základe akých skutočností považoval za potrebné výživné znížiť od 19. 7. 2012, teda neuviedol, aká zmena u otca týmto dňom nastala, že nebol schopný platiť výživné, určené rozhodnutím súdov. Naviac k uvedenému dátumu už boli pomery otca zisťované a vyhodnotené tak, že je schopný platiť zvýšené výživné, čo sa napokon premietlo v rozhodnutiach okresného a krajského súdu, ktorými bolo výživné na maloletého zvýšené na sumu 105,- eur mesačne.

Zmenu pomerov otca tak okresný súd mohol posudzovať nanajvýš od 8. 4. 2013, kedy mu bola priznaná čiastočná invalidita a skúmať, či v dôsledku priznania čiastočnej invalidity a priznania invalidného dôchodku u neho nastali také skutočnosti, ktoré odôvodňujú zníženie výživného. Zároveň je však potrebné uviesť, že skutočnosti odôvodňujúce zmenu pomerov na strane otca je potrebné skúmať a hodnotiť zároveň s pomermi maloletého z hľadiska zabezpečenia jeho odôvodnených potrieb a jeho primeranej výživy.

Je potrebné uviesť, že pokiaľ i vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu majú obaja rodičia, platí, že súd musí individuálne skúmať schopnosti, možnosti, majetkové pomery každého z nich a zabezpečiť, aby výška výživného pokrývala všetky odôvodnené a oprávnené potreby dieťaťa.

To, v akej miere sa bude každý z rodičov podieľať na celkových nákladoch na dieťa, určujú majetkové pomery rodiča, jeho životná úroveň, pričom sa prihliada aj na ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré má rodič k iným deťom.

Vyživovaciu povinnosť vykonáva rodič, ktorému bolo dieťa zverené do starostlivosti osobnou starostlivosťou. Druhý z rodičov plní svoju vyživovaciu povinnosť formou finančného plnenia.

V danom prípade preto nemohol okresný súd samostatne posudzovať iba pomery na strane otca, ale tieto musel zosúladiť i s pomermi, schopnosťami, možnosťami na strane matky a výšku výživného ustáliť tak, aby pokrývala odôvodnené potreby maloletého ku dňu rozhodnutia okresného súdu.

V tejto súvislosti nemožno ponechať bez povšimnutia, že otec v exekučnom konaní uhradil jednorazovo finančnú čiastku zameškaného výživného, a to i napriek tomu, že sám poukazuje na to, že jeho výdavky prevyšujú príjem dosahovaný prostredníctvom invalidného dôchodku. Taktiež je potrebné pozornosť

zamerať na okolnosť, že otec užíva bežné lieky od bolesti, ktoré nemôžu nijako brániť vo vykonávaní zárobkovej činnosti, nakoľko v opačnom prípade by nebolo rozhodnuté iba o priznaní čiastočného invalidného dôchodku, ale bol by mu priznaný plný invalidný dôchodok.

Okresný súd taktiež nezohľadnil, že matka poberá náhradné výživné a sumu zameškaného výživného, ktorá jej bola vyplatená zo strany otca, musí vrátiť úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

V nadväznosti na uvedené potom odvolaciemu súdu neostávalo, než rozhodnutie okresného súdu o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky na zvýšenie výživného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko v prvom rade si bude musieť okresný súd ustáliť časové obdobie, kedy mohla eventuálne u otca nastať taká zmena, ktorá by odôvodňovala i zmenu rozhodnutia súdov o vyživovacej povinnosti otca. Túto zmenu bude musieť okresný súd hodnotiť zároveň s možnosťami, schopnosťami, majetkovými pomermi matky a odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a vyhodnotiť ju tak, aby v žiadnom prípade nemohla byť na ujmu maloletého a v rozpore s jeho záujmami. Pokiaľ okresný súd zamietol návrh matky na doplatenie výživného a zamietol návrh otca na zníženie výživného vo zvyšnej časti, rozsudok okresného súdu odvolací súd potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné **n i e** j e .